

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж г 51/2014

17.09.2014. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у поступку предлагача С.Б. из С., чији је пуномоћник С.С., адвокат из С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Р4(П) 31/14 од 29.08.2014. године, на седници већа одржаној 17.09.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Смедереву Р4(П) 31/14 од 29.08.2014. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Предлагач Б.С., поднео је Вишем суду у Смедереву дана 07.08.2014. године захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Смедереву П. број 264/13. Захтев је потписао и оверио печатом С.С., адвокат из С.. Уз захтев није приложено пуномоћје за заступање предлагача.

Виши суд у Смедереву је решењем Р4(П) 31/2014 од 29.08.2014. године одбацио захтев предлагача С.Б.из С. за заштиту права на суђење у разумном року. У образложењу решења је навео да је према члану 91. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14), прописано да је пуномоћник дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје, а чланом 101. став 5. ЗПП, да ће суд одбацити поднесак који је у име странке поднео пуномоћник односно јавни правобранилац или јавни тужилац, ако је поднесак неразумљив или непотпун.

Против наведеног решења предлагач је преко пуномоћника С.С. изјавио жалбу због погрешне примене права, са предлогом да другостепени суд оспорено решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези са чланом 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ број 25/82 ..., „Службени гласник РС“ број 46/95, ... „Службени гласник РС“ број 55/13) који се

примењује на основу члана 8в. Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба основана.

Према члану 8в. Закона о уређењу судова на поступак за заштиту права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.

Према члану 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у ванпарничном поступку сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Сагласно цитираним одредбама, Врховни суд сматра да се у конкретном случају сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку које се односе на пуномоћје и пуномоћника.

Према члану 89. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), ако је странка издала пуномоћје за вођење парнице, а није ближе одредила овлашћења у пуномоћју, пуномоћник адвокат је на основу оваквог пуномоћја овлашћен да: 1) врши све радње у поступку, а нарочито поднесе тужбу, да је повуче, призна тужбени захтев или се одрекне тужбеног захтева, закључи поравнање, изјави правни лек и да се одрекне или одустане од њега, као и да предлаже издавање привремених мера обезбеђења; 2) подноси предлог за извршење или за обезбеђење и предузима потребне радње у поступку поводом таквог захтева; 3) пренесе пуномоћје на другог пуномоћника или овласти другог пуномоћника на предузимање само појединих радњи у поступку; 4) од противне стране прими и наплати досуђене трошкове.

Према члану 91. ЗПП пуномоћник је дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје. Суд је дужан да у току целог поступка пази да ли је лице које се појављује као пуномоћник овлашћено за заступање. Ако утврди да лице које се појављује као пуномоћник није овлашћено за предузимање одређене радње, суд ће да укине парничне радње које је то лице предузело ако те радње странка није накнадно одобрила.

Врховни касациони суд сматра, да је поступак по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року адхезиони поступак са свим карактеристикама захтева за убрзање поступка и његова основна сврха, намена и циљ је да се текући поступак убрза и оконча у разумном року.

У жалби предлагача се истиче да је пуномоћник предлагача, као његов пуномоћник у парничном поступку пред Основним судом у Смедереву, користећи новоустановљено правно средство убрзања парничног поступка поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року на основу пуномоћја које му је странка издала за вођење парничног поступка и које се налази у тим списима.

Пошто Виши суд у Смедереву у одлуци којом је одбацио захтев предлагача се не изјашњава да ли је пуномоћник предлагача имао пуномоћје за заступање предлагача у парничном поступку, Врховни касациони суд је извршио проверу и сачинио службену белешку добијену од овлашћеног лица парничне писарнице, да у предмету П. број 264/13 пред Основним судом у Смедереву

странка С.Б. има пуномоћника адвоката С.С. из С., чије пуномоћје се налази у списима предмета.

Ако се вратимо на садржину члана 89. Закона о парничном поступку према којој одредби пуномоћник адвокат врши све радње у поступку од подношења тужбе до повлачења тужбе, признања тужбеног захтева, одрицање од тужбеног захтева, закључења поравнања, изјављивања правног лека, одустанак или одрицање од њега и предлаже издавање привремених мера обезбеђења, те на основу истог пуномоћја подноси и предлог за извршење или обезбеђење и предузима потребне радње у поступку поводом таквог захтева, било би потпуно супротно смислу и циљу ове одредбе, да на основу тог истог пуномоћја он не може да тражи и убрзање поступка за који сматра да неразумно дуго траје. Стога се не може прихватити закључак Вишег суда у Смедереву да је пуномоћник предлагача адвокат морао имати посебно овлашћење за подношење захтева за заштиту права на суђење у разумном року, већ је суд био дужан да провери да ли је пуномоћник који је поднео предлог за заштиту права на суђење у разумном року имао уредно пуномоћје за заступање странке у предмету чије трајање сматра неразумним. Виши суд у Смедереву то није учинио, али је Врховни касациони суд провером утврдио да адвокат који је поднео предлог за заштиту права на суђење у разумном року је истовремено пуномоћник странке у парничном поступку на који се овај захтев односи, па је по налажењу Врховног касационог суда он и овлашћен за подношење оваквог захтева.

Новоустановљено правно средство захтев за заштиту права на суђење у разумном року јесте по својој правној природи притужбена мера, са захтевом за убрзање поступка, претходно утврђење повреде права и досуђивање накнаде уколико су за то испуњени услови.

Са свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези са чланом 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку Виши суд у Смедереву ће спровести поступак по захтеву предлагача и донети мериторну одлуку.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић,с.р.**